

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Pfv.V.20.690/2024/8.

A tanács tagjai: Dr. Suba Ildikó a tanács elnöke

Dr. Varga Edit előadó bíró

Dr. Csesznok Judit Anna bíró

Dr. Puskás Péter Judit bíró

Dr. Tánczos Rita bíró

A felperes: felperes neve

(felperes címe)

A felperes képviselője:

felperes képviselőjének neve

(felperes képviselőjének címe,

ügyintéző: Dr. Orosz János ügyvéd)

Az alperes: alperes neve

(alperes címe)

Az alperes képviselője:

Dr. Magyar Balázs ügyvéd

(alperes képviselőjének címe)

A per tárgya: birtokvédelem

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:

Veszprémi Törvényszék

2.Pf.20.576/2023/19-I.

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:

Veszprémi Járásbíróság

15.P.20.832/2021/45.

Rendelkező rész

A Kúria a Veszprémi Törvényszék 2.Pf.20.576/2023/19-I. számú jogerős ítéletét hatályában fenntartja;

kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 370.000 (háromszázhetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A peres felek tulajdonában álló ... ingatlanok határvonala körülbelül 12,7 méter hosszon közös. A felperes 1978-ban a telkére lakóházat épített, míg az alperes 2007 őszén

szerezte meg a tulajdonjogot, 2008-ban pedig a közös határvonaltól körülbelül 80 centiméterre ciprus sövényt ültetett, amelynek jelenlegi magassága 9,35 és 7,7 méter közötti. Ez a növényzet a felperesi felépítmény pince és lakószintjétől délre, az alperesi ingatlan irányába takarja a kilátást, egyebekben pedig áprilistól szeptemberig a felperesi ingatlanra körülbelül napi 4-8 órán keresztül árnyékot vet. A felperesi ingatlantól körülbelül 1,5 méterre az alperesi területen található még egy 9 méter magas és 18 cm törzsmérőjű akácfa is, amelyet az alperes 2009-ben ültetett. A fától kiindulva a felperesi ingatlanon is akácsarjak jelentek meg.

A felperes keresete, az alperes védekezése

[2] A felperes a keresetében az alperes kötelezését kérte a ciprus sövény 3 méter magasságig történő visszavágására és – rendszeres metszések útján – annak karbantartására. Kérte az akácfa és a felperesi ingatlanon megjelent sarjak kivágását a fa gyökérzetének felszámolása mellett, másodlagosan pedig a fának ugyancsak 3 méter magasságra történő visszavágását és annak karbantartását. Előadása szerint az ingatlanától déli irányba évtizedeken át rendelkezett ... panorámával, mindaddig, amíg az alperes el nem ültette a ciprusokat, amelyek 2020 tavaszára elérték a jelenlegi magasságot. Ezzel a felperesi ingatlan panorámája megszűnt, a sövény árnyékoló hatása miatt a korábbi konyhakertet is fel kellett számolni, az akácfa sarjak pedig az alperesi ingatlanon lévő akácfától rendszeresen keletkeznek, irtásuk folyamatos munkát okoz. Keresetét a felperes a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 5:5. §-ára és 5:7. §-ára, valamint az 5:23. §-ára alapította, előadva, hogy a felsorolt magatartásokkal az alperes szükségtelenül zavarja ingatlana használatát.

[3] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Vitatta, hogy a felperesnek 2007. előtt teljes körű ... kilátása volt, ekkor ugyanis az alperesi területet több méter magas, sűrű, gazos növényzet uralta, ami a kilátást akadályozta. Vitatta azt is, hogy a sövény árnyékoló hatása miatt nem tud a felperes a területén növényt termeszteni, azt azonban elismerte, hogy az akácsarjak az ő ingatlanán lévő akácfáról kerültek a felpereshez, indokolt esetben a fa kivágását vállalta.

[4] A felperes nem vitatta, hogy korábban is volt növényzet az alperesi telken, előadása szerint azonban az a kilátást nem gátolta.

Az első- és másodfokú bíróság határozata

[5] Az elsőfokú bíróság tanú – és szakértői bizonyítás lefolytatása, valamint a helyszín megtekintése után meghozott, a keresetnek helyt adó ítéletével kötelezte az alperest a ciprus sövény 3 méter magasságig történő visszavágására és e magasság fenntartására, valamint az ingatlanán lévő akácfa és a felperesi ingatlanra került sarjai eltávolítására, azzal, hogy a fa kivágása után a földben maradt gyökérzetet is el kell távolítani. Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában rögzítette, hogy a peres feleket akként tájékoztatta a Ptk. 5:23. §-ához kapcsolódó bizonyítási teherről, hogy a felperesnek azt kell igazolnia, miszerint a sövény jelen állapotában szükségtelenül zavarja az ingatlana használatát, továbbá, hogy az akácsarjak

okozta szükségtelen zavarás csak a fa eltávolításával hárítható el. Ezzel szemben alperesi bizonyítási érdek volt, hogy a 2007-2008. évben az ingatlana egy részét 5-6 méter magas sűrű növényzet borította, ami kizárta, hogy ebből az irányból a felperesnek ... panorámája lehessen. A lefolytatott bizonyítás alapján az elsőfokú bíróság tényként fogadta el, hogy a felperesnek az alperesi ingatlan irányába 1978 és 2020 között ... kilátása volt. Megállapította, hogy a sövény jelenlegi magassága oly mértékig leárnyékolja a felperes területét, hogy ott a zöldségtermelést ellehetetleníti, a sövény 3 méter magasságig történő visszavágása azonban az árnyékoló hatást jelentősen mérsékli, általa a felperes kilátása is biztosított és a művelet nagy valószínűséggel a ciprusok pusztulását sem okozza. Az akácsarjak folyamatos megjelenése a felperestől az eltávolításukra irányuló többletenergiát von el, ami szükségtelenül zavarja ingatlana használatát. Indokai szerint a növényzet eltávolítása iránt indított perben a döntésnél irányadó szempontokról szóló PK 3. számú állásfoglalásban (a továbbiakban: PK 3. számú állásfoglalás) kifejtettek figyelembevételével mellett is fennáll az a kivételes helyzet, hogy a felperes sérelme csak az akácfa és az akácsarjak eltávolításával orvosolható. Megalapozatlannak találta az elsőfokú bíróság azt az alperesi hivatkozást is, hogy a perbeli esetben a fa kivágáshoz hatósági engedély szükséges.

[6] Az alperes fellebbezése és a felperes csatlakozó fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság – ugyancsak a helyszín megtekintése után – a bizonyítékokat felülmérlegelte és az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával mellőzte a sövény visszavágására és az akácfa kivágására, gyökérzetének eltávolítására vonatkozó rendelkezéseket, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Megváltoztató ítéleti rendelkezésének indokai között rögzítette: a felperes által kifogásolt áthatás nagyjából a ciprusok 2008. évi telepítésével áll összefüggésben, ezért az elsőfokú bíróság helyesen vizsgálta a felperesi ingatlanon 2007-ben fennálló panorama viszonyokat. Utalt arra: a felperes által hivatkozott pinceszinti kilátás a helyszínen nem, vagy alig volt észlelhető, ennél szélesebb panorama a terepviszonyok miatt a ciprusok irányába sem nyílhatott. Kérdéses az is, hogy az elsőfokú bíróság által elfogadott tanú- vallomás a 2007. évi helyzetre, vagy arra az állapotra vonatkozik, amikor az alperes a területet már rendezte, de a ciprusok még nem érték el a jelenlegi magasságot. Az általa csatolt, 2015-ben keletkezett fényképfelvételre tekintettel ugyanis nem zárható ki, hogy a tanú a teljes panorámára ebből az időszakból emlékszik, ezért a tanúvallomással a 2007. évi panorama viszonyok nem voltak igazolhatók. Rögzítette, hogy a fénykép alapján a felperesi lakóépület teraszáról nyíló kilátás megállapítható ugyan, az azonban már nem, hogy a felvétel az alperes tulajdonszerzése előtt, vagy azt követően készült, a kép alsó része ugyanis már az alperesi beavatkozás eredményét: az általa ültetett gyümölcsfákat ábrázolja. Mindezek miatt alappal hivatkozott az alperes arra, hogy az őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek a felperes nem tudott eleget tenni, ezért nem állapítható meg, hogy a ciprusok elültetése előtt a felperes az alperesi ingatlan irányába ... kilátással rendelkezett. Az elsőfokú bíróság ellentétes megállapítása téves, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. §-át sértő mérlegelésen alapul, a per adatai szerint ugyanis az elhanyagolt terület alperesi rendbetétele után a felperes átmenetileg rendelkezhetett kilátással, ennek megszűnése azonban nem kérhető számon az alperesen.

[7] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a konyhakert benapozottságához fűződő felperesi érdek – konyhakert híján – megszűnt, az elsőfokú bíróság ellentétes megállapítása a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésén alapul, konyhakert hiányában az árnyékolás zavaró hatása nem értékelhető. Mindezek miatt az elsőfokú bíróság a Ptk. 5:5. § (1) bekezdése,

valamint az 5:7. § (1) bekezdése és az 5:23. §-ának megsértésével kötelezte az alperest a sövény visszavágására.

[8] Az akácsarjak okozta sérelem a másodfokú bíróság indokai alapján az egyedek esetenkénti eltávolításával megszüntethető, a fa kivágása szükségtelen, a PK 3. számú állásfoglalásban modellezett kivételes helyzet nem áll fenn, ezért a másodfokú bíróság e tekintetben is megváltoztatta az elsőfokú ítéletet és a keresetet ebben a részében is elutasította. A kifejtettek miatt nem kellett vizsgálni az alperes által hivatkozott hatósági eljárásra vonatkozó szabályok érvényesülését és a precedenshatározatoktól való esetleges eltérést.

[9] Utalt a másodfokú bíróság arra is, hogy a bizonyítékok előzőek szerinti újraértékelésével az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértésének orvoslására sor került, az ítélet hatályon kívül helyezésére nem volt szükség. Végül kitért arra, hogy az alperesi ingatlanon lévő akácsarjak zavaró hatására a felperes a keresetében nem hivatkozott, kereset hiányában azokról érdemi döntés sem volt hozható.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[10] A jogerős ítélet ellen felülvizsgálattal élő felperes annak hatályon kívül helyezését és a keresetnek teljes egészében helyt adó döntés hozatalát, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Előadása szerint a jogerős ítélet az Alaptörvény rendelkezéseit, a Ptk. 5:5. §, 5:7. §, 5:13. §, 5:21. § és 5:23. §-át, a szomszédjogok és a tulajdonjog korlátainak különös szabályairól szóló 2013. évi CLXXIV. törvény 4. § (3) bekezdését, a Pp. rendelkezéseit, közöttük annak 279. §-át sértette meg, e jogszabálysértések pedig kihatással voltak az ügy érdemi elbírálására. Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság az iratok érdemi vizsgálata nélkül hozta meg csak részben megindokolt, több szempontból iratellenes határozatát. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság nem teljesítette a Pp. 364. §-a, valamint a Pp. 237. §-a szerint fennálló anyagi pervezetési kötelezettségét és nem tájékoztatta a feleket a Pp. 265. § (1) bekezdése szerint „az elsőfokú bíróságtól eltérő bizonyítási teherről”, valamint a bizonyítás nélkül megállapítható tényekről, továbbá mind a bizonyítékok értékelése, mind az anyagi jogi jogszabályok alkalmazása körében az elsőfokú bírósághoz képest eltérő álláspontot foglalt el. Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság tanú1 tanúvallomására és tanú2, valamint tanú3 nyilatkozatára sem volt figyelemmel, holott e bizonyítékok cáfolják az alperes állításait.

[11] A kifejtettek alapján a másodfokú bíróság a Pp. 279. § (1) bekezdésének megsértésével, iratellenesen és tévesen értékelte a bizonyítékokat. Nyomatékosította, hogy az alperes részéről megvalósuló szükségtelen zavarás a ciprus sövény telepítése, annak eredménye, a panorámavesztés pedig a ciprusok növekedésével következett be. Álláspontja szerint az őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek eleget tett, a szakvélemény megállapításai, tanú4 és tanú5 tanúvallomásai az állításait alátámasztják.

[12] Rámutatott, hogy a másodfokú bíróság indokolása, amely szerint az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy miért tűrte évtizedekig a panoráma elvonását, önmagában feltételezi a panoráma meglétét. Hangsúlyozta: tanú1 alperesi tanú a felperesi ingatlanon nem

járt, a bíróság felkérésére készített szabadkézi rajzában pedig „arányt tévesztett”, vallomása ezért az alperesi előadások alátámasztására alkalmatlan. Nézete szerint tanú1 tanúvallomásának, valamint tanú2 és tanú3 nyilatkozatának figyelmen kívül hagyása vezetett – egyebek mellett – jogszabálysértő módon a kereset elutasításához. Helytelenül mérlegelte a másodfokú bíróság tanú4 és tanú5 vallomását is, a helyszíni szemlén tett bírói megállapítás szerint ugyanis a pinceszintről tapasztalható volt a kilátás, még akkor is, ha az csak „alig volt észlelhető”. tanú4 tanúvallomásának értékelésével kapcsolatban pedig rámutatott: nem annak van jelentősége, hogy mikortól emlékszik a tanú a kilátásra, hanem annak, hogy a ciprusok telepítésével a szükségtelen zavarás megvalósult. A másodfokú bíróság megállapításait feltételezésekre alapította, azzal, hogy az alperesi ingatlan „gazos” része miatt a felperes nem rendelkezhetett panorámával, egyebekben a „gaz” nem örökzöld, mint a ciprus, amely egész évben zárt árnyékoló hatást eredményez.

[13] Hangsúlyozta: a veteményes jelenlegi hiánya nem jelenti, hogy a zöldségtermesztéshez fűződő felperesi érdeke megszűnt, a konyhakert helyére azért telepített fákat, mert más lehetősége az árnyékolás miatt nem volt. Az e körben tett megállapításaival a másodfokú bíróság a Pp. 342. §-át is megsértette, továbbá elmulasztotta a szemben álló érdekek mérlegelését. Nézete szerint a felperes igazolt érdeksérelme mellett az alperes jogai nem csorbulnak a sövény 3 méteres magasságig történő visszavágásával.

[14] Kiemelte azt is, hogy az akácfa kivágására irányuló kérelmét elutasító ítéleti rendelkezését a másodfokú bíróság nem indokolta, nem tett eleget a Pp. 346. §-ában terhelt indokolási kötelezettségének, határozata ekként súlyosan jogszabálysértő, és ellentétes a Kúria EBH 2018.K.13. számú döntésével ugyanakkor ellentmondásos is, a másodfokú bíróság megállapítása szerint ugyanis a felperes nem köteles tűrni az akácsarjak megjelenését. Az ellentmondás nézete szerint abban áll, hogy amennyiben a másodfokú bíróság a felperes igényét jogszerűnek tartotta, jogszerűtlenül utasította el a keresetet. Nélkülözi az indokolást a felperesi ingatlanra települt akácsarjak tekintetében helybenhagyó másodfokú rendelkezés is, helyes mérlegelés alapján ugyanis végleges megoldást az akácfa kivágása és a tuskó eltávolítása jelentene. A másodfokú bíróság azt sem indokolta, hogy miért nem találta megalapozottnak a csatlakozó fellebbezésében foglaltakat: az akácsarjak „kizárólag felperesi területről történő eltávolítására” vonatkozó ítéleti rendelkezés mellőzését, maradandó hatás ugyanis a szakvélemény szerint csak a teljes, a fa és a sarjak együttes eltávolításától várható. Ugyancsak nem indokolta nemleges álláspontját a másodfokú bíróság a PK 3. számú állásfoglalás szerinti „kivételes helyzet” fennállása, mint a növény eltávolítását lehetővé tevő helyzet tekintetében.

[15] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult. Álláspontja szerint a jogerős ítéletben foglaltak a jogszabályi rendelkezéseket nem sértik, a bizonyítási kötelezettség és teher az eljárás mindkét szakaszában azonos volt, a növényzet eltávolítása pedig csak szükségtelen zavarás esetén történhet meg. tanú1 tanú vallomását álláspontja szerint megalapozatlanul rekesztette ki a bizonyítékok köréből a bíróság, a tanú rajzát elforgatva ugyanis megállapítható, hogy az az együttesen használt alperesi ingatlanokat helyesen ábrázolta, míg tanú2 és tanú3 írásbeli nyilatkozata ugyancsak az ellenkérelemben foglaltakat támasztja alá. A másodfokú bíróság a bizonyítékok – ezen belül tanú4 és tanú5 vallomásának – helyes értékelésével következtetett arra, hogy a 2007 előtti panorámáját a felperes nem igazolta, ily módon annak szükségtelen zavarása sem volt megállapítható. tanú4 vallomása etekintetben ellentmondásos, önmagával és a per egyéb adataival is ellentétes volt, annak alapján a kereset szerinti panorama nem volt megállapítható, de ha lett is volna ilyen,

nem magyarázható, hogy a felperes miért tűrte évekig annak elvesztését. Hangsúlyozta: nem neki kellett bizonyítania, hogy nem volt panoráma, hanem a felperesnek, hogy volt ilyen, ez a bizonyítás azonban nem volt sikeres. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság döntése kizárólag a felperes érdekeit vette figyelembe, az alperesi érdekeket azonban nem mérlegelte.

[16] Álláspontja szerint tényazonosság hiányában a másodfokú bíróság a felperes által hivatkozott precedenshatározatoktól sem tért el, és az akácfa tekintetében is megfelelően, a PK 3. számú állásfoglalásra utalással indokolta meg az ítéletét, kizárólag a felperesi ingatlanon lévő sarjak zavaró hatását ismerve el, amelyek viszont nehézség nélkül eltávolíthatók.

[17] Nézete szerint a felperes felülvizsgálati kérelmével a bizonyítékok felülmérlegelését kívánja elérni, a másodfokú bíróság mérlegelése azonban sem okszerűtlen, sem helytelen nem volt. Utalt az ellenkérelemhez csatolt fényképfelvételekre, amelyek az ingatlana 2007-2008. évi állapotát, növényekkel sűrűn benőtt helyzetét mutatják. Hangsúlyozta: növényzet eltávolítására csak a PK 3. számú állásfoglalás feltételeinek megvalósulása esetén van mód, a perbeli esetben viszont ilyen kivételes helyzet nem áll fenn.

A Kúria döntése és jogi indokai

[18] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

[19] A felperes a felülvizsgálati kérelmében az ügy érdemére kiható anyagi jogi és eljárási jogszabálysértésre egyaránt hivatkozott, kérelme a Pp. 410. § - ában foglalt kellékeket is tartalmazta, ezért azzal a Kúria érdemben foglalkozott, azonban a felülvizsgálati kérelmet a következők miatt megalapozatlannak találta.

[20] A felperes a keresetében – ezzel azonosan a felülvizsgálati kérelmében is – három zavaró alperesi áthatást sérelmezett, közöttük elsőként az alperesi ciprus sövény telepítése előtti ... kilátása elvételét és a konyhakert fenntarthatatlanságát, valamint az akácsarjak megjelenését az ingatlanán. E sérelmeket az alperes két magatartásával hozta okozati összefüggésbe: a ciprusok telepítésével és az akácfa elültetésével, utóbbi növény invazivitásának eredményeként jelölve meg az akácsarjak kéretlen megjelenését a felperesi ingatlanon. Az alperes az akácsarjak eltávolítása körében a keresetet nem vitatta, a ... kilátást illetően azonban a tulajdonszerzését megelőző időszakban az alperesi ingatlanon meglévő növényzet zavaró, kilátás elvonó hatását állította.

[21] A vitatott tények ilyen módon való meghatározása után, annak megfelelően osztotta ki az elsőfokú bíróság a bizonyítási terhet, amely szerint a felperesnek kell bizonyítania, hogy a ciprus sövény jelen állapotában szükségtelenül zavarja a felperesi ingatlan keresetben előadott használatát, azaz a 2007-ben megvult ... kilátás élvezetét, míg az alperes bizonyítási érdeke annak bizonyítása, hogy a tulajdonszerzését megelőző időszakban az ingatlanon lévő sűrű növényzet eleve kizárta ebbe az irányba a felperesi ingatlan panorámáját (... Járásbíróság ... számú tárgyalási jegyzőkönyv ... oldala ... bekezdés). A peres felek ennek megfelelően tették meg bizonyítási indítványukat, ebben a körben kérte a felperes tanú4 és tanú5

tanúkénti kihallgatását, a keresetlevélben foglaltak szerint „a birtokháborítás előtti ... panorámás kilátásra vonatkozó (keresetlevél ... oldal ... pont)” viszonyok körében is. Mindezek alapján az őket terhelő bizonyítási kötelezettséggel a felek tisztában voltak: az alperesi tulajdonszerzést megelőző állapotot kellett összevetniük a jelenlegi állapottal, e kötelezettségük mind az első –, mind a másodfokú eljárásban azonos volt. A Kúria hangsúlyozza, hogy további tájékoztatási kötelezettség a bizonyítási terhet illetően csak akkor terheli a bíróságot, ha az eljárás folyamán azt állapítja meg, hogy a fél valamely bizonyításra szoruló tény vonatkozásában nem élt indítvánnyal, vagy az azzal kapcsolatos kötelezettségét tévesen értelmezi (Pp. 4. §, 237. §). A perbeli esetben azonban az előzőek értelmében nem volt kétséges, hogy a peres felek az őket terhelő bizonyítási teherrel tisztában voltak, a bíróságok pedig annak megfelelően értékelték a rendelkezésre álló bizonyítékokat. Az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a ciprusok telepítése előtt a felperesi ingatlan az alperesi irányba is panorámás volt, míg a másodfokú bíróság – eltérő mérlegeléssel – ellentétes következtetésre jutott. Nem az történt tehát, amit a felperes a felülvizsgálati kérelmében sérelmezett, hogy a másodfokú bíróság eltérően vette figyelembe a bizonyítási terhet, hanem az elsőfokú bíróság által kijelölt és a felek által is megfelelően értelmezett bizonyítási kötelezettség teljesítését értékelte eltérően, megítélése szerint a felperes nem bizonyította kétséget kizáróan a sövény telepítés előtti időszakban fennálló kilátását.

[22] Mindez annyit jelent, hogy a felperes a másodfokú bíróság mérlegelését támadta a felülvizsgálati kérelmében, erre pedig a Pp. 279. §-a alapján felülvizsgálati eljárásban csak akkor van mód, ha a mérlegelés nyilvánvalóan okszerűtlenül történt (Pfv.20.765/2022/3.) és ez az ügy érdemére kihatott. Nyilvánvalóan okszerűtlennek pedig akkor tekinthető a mérlegelés, ha a rendelkezésre álló bizonyítékokból csak egyetlen következtetésre lehet jutni, az pedig ellentétes a jogerős ítéletben foglaltakkal. Az adott esetben ilyen mérlegelési hiba a másodfokú bíróság eljárásában nem volt feltárható, azt a felperes által hivatkozott – alperesi érdekkörben csatolt – nyilatkozatok, illetve tanúvallomás sem valószínűsíti, e tekintetben a felperes a bizonyítékok saját, szubjektív értékelésére hivatkozott csupán. A másodfokú bíróság ugyanakkor logikai hiba nélkül következtetett arra, hogy a felperes nem bizonyította a 2007-ben volt kilátása tényét, ami önmagában, az alperesi ellenbizonyítás eredményétől függetlenül az ezzel kapcsolatos kereset elutasításához vezet.

[23] Lényegében ugyanezen ok miatt rótta fel a felperes a másodfokú bíróságnak az anyagi pervezetés hiányát is, álláspontja szerint ugyanis a másodfokú bíróság e kötelezettségét megszegve nem adott tájékoztatást arról, hogy a bizonyítási terhet az elsőfokú bíróságtól eltérően veszi figyelembe. Eltekintve attól, hogy az előzőek értelmében a másodfokú bíróság nem a bizonyítási terhet elsőfokú bíróság által kijelölt kereteitől tért el, hanem a bizonyítékokat mérlegelte felül, a Kúria hangsúlyozza, hogy a felperes az anyagi pervezetés hiányosságát a Pp. 237. §-ára alapította, ez a jogszabályhely azonban az elsőfokú bíróság kötelezettségét tartalmazza, felülvizsgálati kérelmében viszont a felperes a másodfokú bíróság anyagi pervezetési kötelezettségének megsértését állította, az erre vonatkozó Pp. rendelkezések – Pp. 369. § (4) bekezdés és Pp. 370. § (4) bekezdés – felhívása nélkül. Hangsúlyozza a Kúria, hogy az anyagi pervezetés kötelezettségét a Pp. önállóan szabályozza az elsőfokú és külön a másodfokú eljárásra nézve, ezért a másodfokú bíróság esetleges jogszabálysértése nem vitatható eredménnyel az elsőfokú eljárásra irányadó szabály, a Pp. 237. §-a alapján, a felülvizsgálati kérelem e tekintetben a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény szerint tartalmi hiányos, ezért eredményre nem vezethet. Mindezek miatt a kilátás elvonással kapcsolatos kérelem a felülvizsgálati eljárásban sem lehetett sikeres.

[24] A konyhakerttel összefüggő érdeksérelemmel kapcsolatban a felperes a felülvizsgálati eljárásban kifejezetten a bizonyítékok téves mérlegelését állította, a másodfokú bíróság mérlegelésének nyilvánvaló okszerűtlensége azonban ebben az esetben sem volt megállapítható. Az a felperesi előadás, hogy épp a benapozottság hiánya miatt szüntette meg a konyhakertet és ültetett hosszú élettartamú növényeket – fákat – a helyére, a másodfokú bíróság indokaival egyezően inkább arra utal, hogy a kialakult helyzetet a felperes elfogadta, különös tekintettel arra, hogy a konyhakertet a felperes korábbi élettársa tanú4 a saját céljaira alakította ki.

[25] A másodfokú bíróság mérlegelését és indokolási tevékenységét támadta a felperes az akácsarjak eltávolítására irányuló kereset tekintetében is. A Kúria e tekintetben rámutat, hogy a másodfokú bíróság – szűkszavúan bár, de lényegretörően – ebben a körben is megfelelően indokolta az ítéletét. Helytállóan mutatott rá arra, hogy az alperesi ingatlanon található akácsarjak eltávolítására a felperesnek keresete nem volt, így azzal kapcsolatos igényt a másodfokú eljárásban – és a felülvizsgálat során – sem érvényesíthetett, a PK 3. számú állásfoglalásban körülírt kivételes helyzet pedig nem állt fenn, ennek megfelelően a másodfokú bíróság a fa kivágásának mellőzését is megfelelően indokolta. Nyilvánvaló okszerűtlenséget, azaz kizárólag a keresetnek megfelelő következtetés lehetőségét a felperes ebben a körben sem igazolta. Az a szakértői megállapítás, hogy a felperesi ingatlanon található akácsarjak további megtelepedése csak a fa kivágásával hárítható el véglegesen, a zavarás szükségtelenségét (Ptk. 5:23. §) a szemben álló érdekek összemérése útján, a PK 3. számú állásfoglalás szempontjaira is tekintettel nem igazolja.

[26] Az ismertetett indokok alapján a jogerős ítélet jogszabályt nem sértett, ezért azt a Kúria a Pp. 424. § (1) bekezdése értelmében hatályában fenntartotta.

[27] A felperes felülvizsgálati kérelme nem volt eredményes, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes jogi képviselétével a felülvizsgálati eljárásban felmerült, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján meghatározott ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költséget, kérelmének megfelelően általános forgalmi adótól mentesen.

[28] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. november 20.

Dr. Suba Ildikó s.k. a tanács elnöke, dr. Varga Edit s.k. előadó bíró, Dr. Suba Ildikó s.k. a tanács elnöke az aláírásban akadályoztatott dr. Csesznok Judit Anna bíró helyett, Dr. Suba Ildikó s.k. a tanács elnöke az aláírásban akadályoztatott dr. Puskás Péter bíró helyett, dr. Suba Ildikó s.k. a tanács elnöke az aláírásban akadályoztatott dr. Tanczos Rita bíró helyett